

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Philippo Illvstri Regi Francorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

trahere nitebantur, bonum malum, correctionem vexationem, & iustitiam injuriam reputantes, & existentes ingrati cui tenebantur ad grates, ibi similitatis mendicabant indicia ubi religiosi propositi plenam habere poterant conjecturam. Quem demum blanditiarum fallacis interceptum, promittentes eidem videlicet quod expurgarent veteris corruptelæ fermentum & ad frugem melioris vitæ redirent, ad dictam domum secum pariter redierunt; & ut parerent de concepto dolore nequitiam, duos perditionis filios ad interneconem ipsius P. procurarunt induci. Qui, licet eidem P. mortis periculum metuens confugerit ad altare, credens quod saltem locum illum revererentur iniqui ubi hostia salutaris quotidie mactabatur, eum aggressum hostiliter, lethaliter vulnerarunt, semivivum, putantes eum mortuum, impij relinquentes. Fratres autem ad tam crudele convenientes spectaculum, vulneratoribus, nullum retinentes humanitatis vestigium, assistebant, plagas impositas terribilibus oculis intuentes. Cùmque demum à quibusdam secum misericordiam facientibus delatus Augustam, ope convalesceret medicorum, ac demum Vercellas venerit, memorati fratres, quorum crudelitas mitigari non poterat, in eum acrius sævientes, ore ipsius dormientis obstruso ne vocem redderet vel clamorem, eum ligatis manibus Yporegiam deduxerunt; extra quam postmodum ipsum sub silentio noctis eductum, præsumptione nimis damnabili, & omni humanitate postposita, fecerunt oculis exorbari. Quod cùm ad venerabilis fratris nostri Vercellensis Episcopi & dilecti filij Novariensis electi, qui ex delegatione nostra reformationi domus intendebant ejusdem, notitiam pervenisset, doloribus compatientes ipsius, statuerunt ei per supradictam domum in quadraginta libris Papiensis monete annis singulis providendum. quam provisionem idem P. sibi auctoritate petiit apostolica confirmari. Nos autem ipsius condolentes doloribus & miseria miserantes, discretioni vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus quod circa ipsum per delegatos eosdem misericorditer est provisum, faciatis inviolabiliter observari, & apud Tarantasiensem Ecclesiam, in qua ei provideri mandamus, dictam pecuniæ quantitatem ipsi sine labore personæ ac expensarum incommodo annuatim absque diminutione persolvi. Ceterum quoniam ad nos sanguis clamat ip-

sius, ne tam enormis excessus transeat impunitus, auctores tanti sceleris & fautores excommunicationis vinculo innodamus, mandantes ut tam ipsos quàm Boninum & alios excommunicatos publicè nuntietis, & faciatis ab omnibus arctius evitari. Præterea quia vix aliquis de fratribus Montis Iovis à culpa vel negligentia est immunis, quorum quidam principaliter vulneratoribus assistent, quidam verò enormia quæ acciderant neglexerunt deferre ad nos aut ad nostrorum audientiam Legatorum, eorum Ecclesiam, si est ita, supponatis auctoritate apostolica interdictum, præcipientes interdictum in ea tamdiu firmiter observari donec fratres ipsi per excusatores vel potius per satisfactores idoneos nostro se conspiciant repræsentent. Inquiratis etiam nihilominus de statu ipsius Ecclesiæ veritatem, & reformatis tam in capite quàm in membris quæ inveneritis reformatis, & quæ statuenda videritis statim præpositum & alios quos in ea invenieritis pestilentes, omnino removens ab illa, & alios inducentes in ipsam, ut perditis inde malis, vinea Domini Sabaoth bonis locetur agricolis, qui gratum profert fructum in tempore opportuno; mandatum apostolicum sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo fideliter & efficaciter exequentes. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani III. kal. Junij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

PHILIPPO ILLUSTRIS
Regi Francorum.

Diligenter auditis & perspicaciter intellectis quæ nobis ex parte regni dilecti filij Abbas de Trapa & I. Clericus tuus proponere curaverunt, & habito cum fratribus nostris studio tractatu, non occurrat nobis aliqua via per quam in his quæ ipsi pro te postulaverunt à nobis, tux secundum Deum possemus concurrere voluntati, sub obtestatione divini iudicij protestantes quod libentissimè, si possemus cum Deo, ab illo te curaremus vinculo expedire à quo desideras vehementer absolvi. Sed in carnali commercio inter te ac Reginam conjugem tuam adeo est processum quod si etiam illi tantum confessioni vellemus insistere quam nuper eadem Regina fecisse proponitur coram prædicto Abbate de Trapa & dilecto filio magistro Roberto de Corzon nunc tituli sancti Stephani in Cælio monte Presbytero Cardinale, non auderemus super hujusmodi ca-

FRATRI GVARINO.

fu de nostro sensu pro te aliquid diffinire, propter illam sententiam evangelicam quam ipse Christus expressit, videlicet, *Quod Deus conjunxit, homo non separet*, cum absque dubio nec sanctorum exempla nec patrum decreta intentioni tuæ in hoc articulo suffragentur. Verum si super hoc absque generalis deliberatione Concilij determinare aliquid tentaremus, præter divinam offensam & mundanam infamiam, quam ex eo possemus incurrere, forsan ordinis & officij nobis periculum immineret, cum contra præmissam veritatis sententiam nostra non possit auctoritas dispensare. Quamvis & aliæ confessiones, sicut pro certo didicimus, ab eadem Regina sub iurjurando sint factæ, secundum quas conjugium declaratur carnali copula consummatum. Quocirca serenitatem regiam rogandam duximus & monendam quatinus ab eorum falsis insaniis avertas auditum qui caput tuum oleo peccatoris impinguant, & volentes tibi placere secundum hominem, Deo te faciunt displicere, cum aperire tibi non audeant veritatem, ne forte movearis graviter contra eos. Nos autem, qui de te coram Deo reddituri sumus in novissimo districti examinis die plenissimam rationem, falsis te nolumus circumveniri commentis, ne simul in unum & animam tuam perdamus & nostram, scientes quod juxta sententiam veritatis nihil prodest homini si mundum univrsum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur. Quare, prudentissime Rex, ab eo quæsumus proposito conquiescas quod perpetuum animæ tuæ periculum generaret, & Dominus justus iudex in eo te fortè puniret in quo contra ipsum tali modo peccares; ipsamque Reginam pro Deo & propter Deum habeas propensius commendatam, quæ pro servanda lege conjugij, quam Deus ante peccatum in paradiso constituit, longo est martyrio macerata. Nos quoque super hoc negotio gravius non molestes, ne propter instantem perfectionem quam patimur, ad extorquendum istud à nobis insistere videaris. Quia sicut nolumus tibi negare quod sit meritò concedendum, ita nolumus tibi concedere quod meritò sit negandum, præsertim hoc tempore, ne propter perfectionis instantiam declinare videamur à tramite veritatis. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Illius testimonium invocamus qui scrutator est cordium & cognitor secretorum quod carissimum in Christo filium nostrum Philippum Regem Francorum illustrem tam sincera diligimus caritate ut nihil ei negare velimus quod esset alicui concedendum. Verum cum ea petit à nobis quæ in salutis suæ dispendium redundare noscuntur, quod sincerius illum diligimus, eò cautius eam negare debemus, ne videamur ipsum non diligere, sed odire. Cum ergo per quosdam adultores veritatis & justitiæ inimicos in eum sit errorem inductus ut credat se licitè posse jurare quod Reginam uxorem suam carnaliter non cognovit, pro eo fortè quod etiam commixtio sexuum in eorum carnali commercio intercesserit, commixtio tamen femininum in vase muliebri non extitit subsecuta, nos confessiones ejusdem Reginæ sub iurjurando factas subtiliter attendentes, & salutem ipsius Regis paterno zelantes affectu, per nostras eum litteras exhortamur ut suum de cetero ab hujusmodi falsis insaniis avertat auditum & præfatam Reginam pro Deo & propter Deum habeat commendatam, quæ pro servata lege conjugij, quam Deus in paradiso ante peccatum constituit, longo est martyrio macerata, quam & tibi recomandatam esse volumus & mandamus, discretionem tuam monentes & obsecrantes in Domino quatinus in consilium & consensum iniquitatis non veniat ulterius anima tua, nec permittas, quantum in te fuerit, ipsam Regem falsis circumveniri commentis, eique contra ipsius salutem & tuam secundum hominem placere non quaras, ne ipsum Deo facias displicere, diligenter attendens quod juxta sententiam veritatis nihil prodest homini si mundum univrsum lucretur, & detrimentum animæ patiatur, eundem Regem, quem sincerum, quantum in ipso est, animum habere credimus & devotum, placare studeas & in bono fovere; ita quod divinam & apostolicam gratiam propter hoc uberius merearis; pro certo cognoscens quod si te juxta latus ipsius sano & salubri nõverimus consilio innitentem, ad honorem & profectum tuum efficaciter intendemus, cum te, quasi virum religiosum, non semper oporteat secularibus negotiis implicari. Datum Laterani v. Idus Iunij, pontificatus nostri anno decimoquinto.

Epist. 107.
Super eodem.

Vide lib. 11.
epist. 181.

Vide lib. 4.
de concord.
sic. & imper.
cap. 17. § 4.

Vide lib. 11.
epist. 181. &
lib. 13. epist.
66.

Epist. 107.
De divinis
Philipp. Ro.
66.

